साधनीयानि यज्ञस्य साधनाय हितानि तस्मै हितमिति छः साव नीयानीति पाठान्तरम् तत्र सवनं स्नानं तद्योगात्स्नातकोऽपि तथोच्यते तत्र भवः सावनो यज्ञः तस्मै हितानीति छः तानि मां सानि देवता अश्नन्ति भुञ्जते न राक्षसाः रक्षांसि किन्तु रामा द्बिभ्यति वानपुंसकस्येति शतुर्जुमभावपक्षे रूपं दिशोऽश्नुवते व्याप्नु वन्ति ॥ १४ ॥

भ० मांसानीत्यादि। इदानीं देवता मांसानि अश्नन्ति रक्षांसि तु रामाद्बिभ्यति दिशोऽश्नुवते व्याप्नुवन्ति पलायन्त इत्यर्थः कीदृ सानि मांसानि ओष्ठावलोप्यानि छेत्तुं शक्यानि लुपॄछेदने तेल्याः शक्यार्ह्य इति शक्यार्थे घ्यण् साधनीयानि स्वर्गादेः साधनाय य ज्ञाय हितानि सुरसतायाः साधनं घृतादि तेन संस्कृतानि वा अश्नन्तीति अशभोजने श्नाद्योरित्यालोपः बिभ्यतीति ञिभीलि भीत्यां शतृः ह्वादीरेद्विः द्वेः शतुर्नुन् शाविति पक्षे नुणोऽभावः अन्त्यन्तमिति केचित् तदा अन्तोऽद्वेरित्यत् अशूङ्लव्याप्तिसंह त्योः श्नुध्वोरित्युव् मान्तोऽदनतः ॥ १४ ॥

कुरु बुद्धिं कुशाग्रीयामनुकामीनतां त्यज। लक्ष्मीं परम्परीणां त्वं पुत्रपौत्रीणतां नय ॥ १५ ॥

ज०म० कुरु। कुशाग्रीयाङ्कुशाग्रमिव सूक्ष्मां कुशाग्राछ इति इवार्थे छः स्थूलबुद्धिर्माभूदित्यर्थः अनुकामीनतान्त्यज यथेच्छगामिता न्त्यज अवारपारेत्यादिना खः परम्परीणाम्परांश्चापरांश्च अनु भवतीत्यर्थे परापरशब्दात् परोवरेत्यादिना खः परादेशश्च